

SLOVENSKI NAROD.

Štampa vsak dan zvečer, izmislj čedalje in pravnike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo na vsa leta 25 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 3 K. Kdor hodi sam po sebi, plača na vsa leta 25 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 3 K. Za tuje dežele velja več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez izredne vpeljavitve naročnine se ne odira. — Za oznanila se plačuje od petdesetne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnštvo pa v pritličju. Upravnštvo naj se blagovestno pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnštva telefon št. 33.

Šusteršič, Šuklje in Ploj.

V predčerašnji seji poslanske zbornice je treskalo in grmelo, da je bila groza in sicer so strele udarjale v slovenske poslance Šusteršiča, Šukljeta in Ploja tako strahotno, da stoji cela monarhija pod vtiskom tega viharja. Poslanska zbornica menda še ni doživela takega dne.

A tudi v tem trenutku, ki mora vsakega narodnega človeka navdajati z žalostjo, nezataje klerikalci svoje brezmejne podlosti. Za strašno usodo, ki je zadelala Šusteršiča, Šukljeta in Ploja, hočejo klerikalci delati odgovorne narodnonapredne poslance, češ, narodnonapredni poslanci so dali Vsenemcem gradivo za njihove napade, narodnonapredni poslanci so povzročili Steinov strahne naskoke na Šusteršiča, Šukljeta in Ploja. Klerikalci dobro vedo, da je to grda laž. Pojasnil je to stvar že dr. Tavčar v svojem zadnjem velikem govoru, a vžle temu ponavljajo klerikalci svoje dolžitve neprestano, misleč, da na ta način izpodbijajo obdolžitve same vsaj pred svojimi pristaši v domovini. Na treznega človeka pa to ne napravi nobenega vtiska. Vsenemci imajo dovolj zvez z Nemci na Kranjskem, ki skrbno zasledujejo vse izjave političnega življenja in imajo tudi celjski in mariborski list, ki izhajata menda le za to, da poročata Nemcem o dogodkih med Slovenci — torej virov dovolj za dobre informacije. In kdor se spominja, kako je Šusteršič nastopil v deželnem zboru kranjskem protu baronu Schweglu, grofu Barbu, baronu Liechtenbergu in drugim veleposestnikom, tisti se ne bo čudil, da nemške stranke nimajo vzroka mu prizanašati in zlasti, da mu ne prizanaša stari njegov sovražnik, skrajno brezobzirni Franko Stein. Naj torej klerikalci kar lepo nadaljujejo s svojimi obdolžitvami, da je narodnonapredna stranka kriva

groznih napadov, katerim so bili izpostavljeni — pri kakem backu dosežejo že svoj namen, pri razumnih in pametnih ljudeh gotovo ne. Razumni in pametni ljudje bodo sami uvideli, da narodnonapredni poslanci dasi se gre za njih nasprotnike, ne morejo biti veseli takih škandalov, zakaj z njimi je osramočeno vse slovenstvo. Res, da ves narod ne more biti odgovoren za nečastna dela posamičnih poslancev, ali svet ne misli na to, svet sodi po tem, kar sliši, in sramoti ves narod zaradi nekaterih nevednih posamičnih poslancev.

O Steinovih napadih na Šusteršiča ni treba govoriti. Kaj je bilo z žlindro, ve vsak otrok. Sodisce je o tej zadevi sodilo in razsodilo v vseh instancah in ko je Šusteršič prošil še generalno prokuraturo za pomoč, jo je tudi ta odrekla. Tudi je dognana in dokazana Šusteršičeva krivda glede falsificiranih bilanc. Šusteršič bi bil lahko na dotična razjasnila tožil, pa se ni upal vedeti, da so resnična.

Zaradi žlindre se je Šusteršič zdaj izgovarjal na umrlega ravnatelja gosp. Sajovica. Kdor je Sajovica poznal, ve, da je bil poštenjak skoz in skoz in da je, ko je bil proti svoji volji zaslisan kot priča v zadevi žlindre, izpovedal samo to, kar je sodnik iz njega z vso silo izprešal. Služil je „Gospodarski zvezi“ in dr. Šusteršiču zvesto. Ko ni bil več v klerikalni službi, bi bil lahko marsikaj povedal, a je molčal. Dokler je bil Sajovica živ, se Šusteršič ni upal zvrčati na njegova krivde, zdaj ko je mrtev, si poskuša zdaj na ta način pomagati, da pljuje na grob poštemu možu. Fej takemu početju!

Stein je omenil tudi subvencijo 20.000 K, ki jih je pred nekaj dnevi dobila „Zadružna zveza“. Kdor je čital naše članke o poslovanju „Zadružne zveze“, članke, zaradi katerih se ni upala „Zadružna zveza“ vzlic vsem našim pozivom tožiti, tisti ve, pri čem

da je. Za svoje poslovanje zasluži „Zadružna zveza“ ostro kazeno, ne pa subvencije. Ta subvencija je javen škandal in brez dvoma je, da je bila dovoljena samo iz političnih nagibov in v koruptne namene.

Šuklje je imel kaj slab dan. Šele nekaj dni je tega, kar je govoril in se delal norca iz Vsenemcev. Že drugič so mu klicali „bema kelter Hofrat“, a mož ima trdo kožo. Zdaj so mu Vsenemci plačali. Najprej so ga pozivljali, naj gre k se verni železnici inkasirat, potem pa mu je Stein očital, da je bil penzioniran, ker si je dal svoj grad Kamen renovirati za jako malo ceno, slučajno po tistem stavbniku, kateremu je preskrbel kot ravnatelj založbe šolskih knjig neko stavbo v Pragi.

Šuklje je to zavračal kot neresnično, rekši, da je šel sam v pokoj, ker mu je umrl sin, da ga je minister prošil, naj ostane in da je dobil 1000 kron več pokojnine, kakor mu je šlo.

Kaj je na stvari, je težko reči. Prav klerikalci so svoj čas šušljali, da je Šuklje radi renoviranja svojega gradiča moral iti v pokoj in pripovedovali so, da so to dosegli nemški poslanci, grozeč vladi s škandalom v parlamentu.

Trditve stoji torej proti trditvi in zato je po naši sodbi dolžnost Šukljeta, da stvar javno dokaže in zahteva, naj posebna parlamentarna komisija ali grajalni odsek to zadevo preišče. To je Šuklje dolžan vsi slovenski javnosti, in dokler tega ne stori, ne more zahtevati, naj se mu verjame.

Pri Šukljetovem slučaju se je pokazala ironija usode. Pred nekaj dnevi je v svojem govoru žalil dr. Tavčarja na impertinenten način, dasi mu dr. Tavčar ni rekel ne ene žal besede, zdaj je pa usode hotela, da so Šukljeta še predno je mogel dr. Tavčar odgovarjati, drugi krvavo razmesarili.

Najhujše se je godilo dr. Ploju. Škoda tega talentiranega moža. Stein ga je obdolžil dejanja po § 128 kaz. zakona. Poroča se, da se stvar disciplinarno preiskuje pri upravnem sodišču, kjer je Ploj dvorni svetnik in tam se pač tudi dožene resnica.

Kdor je čital obširna poročila nemških listov, je pač vzkliknil: Žalostna nam majka, da je ravno slovenskemu narodu sojeno, imeti poslance, ki se jim očitajo take stvari, in da javna morala v Slovencih ni toliko, da bi bili ti poslanci nemogoči, čim ne dokažejo svoje nedolžnosti.

Državni zbor.

Dunaj, 13. novembra. V današnji seji je zbornica dognala skoraj do konca podrobno razpravo o prvi skupini volilne reforme. V tej skupini se razpravlja o številu mandatov in kako se razdeli na posamezne kronovine. Razprava je bila povsem mirna, vključ temu, da so bila v štirih minoritetnih predlogih podana mnogobrojna nasprotja. Prvi minoritetni predlog je utemeljeval posl. Choc glede odprave gospodske zbornice. Opozarjal je na kupčije, ki jih delajo vlade z imenovanjem članov v gospodsko zbornico. Pod takšnimi razmerami ne sme vlada govoriti v demokratiziranju zakonodajstva. Zistem dveh zbornic že zagradelji ni za Avstrijo, ker je Avstrija zveza kraljevin in dežel. Gospodska zbornica pa se mora odpraviti tudi zagradelji, ker jo na eni strani zlorablja vlada, na drugi strani pa ni zakonita korporacija, temuč družba ljudi, ki zastopajo le svoje lastne koristi. — Posl. Starzynski je utemeljeval svoj minoritetni predlog, naj poslanska zbornica šteje 524 poslancev, izmed katerih jih pride na Galicijo 144. — Posl. Glabinski je utemeljeval svoj minoritetni votum

glede poljskega mandata v Bukovini. — Posl. dr. Bartoli paje utemeljeval minoritetni votum Italijanov, naj se število mandatov za Dalmacijo zvišu od 11 na 12, oziroma se ustanovi italijanski mandat za Zader.

K podrobni razpravi o prvi skupini volilne reforme je pripravljen 79 govornikov. Prvi je govoril posl. dr. Sobotka, ki je najprej protestiral, da se nenemški govori ne sprejemajo v stenografski zapisnik; prorokoval je, da bodo vsled volilne reforme prišli v parlament možje, ki ne bodo znali, ali pa ne bodo hoteli govoriti nemški. Potem je dokazoval, da se je načrt volilne reforme poslabšal baš v ministstvu, v katerem sedita dva češka ministra in kojega predsednik je tudi češkega pokolenja. Zahteval je reformo gosposke zbornice in volilno pravico za ženske. — Poslanec Michejda je rekel, da slovanske stranke nastopajo za volilno reformo le z velikim samozatajevanjem in iz resničnega patriotizma. Stori to le zagradelji, ker upajo, da bo volilna reforma morda sanirala razmere v parlamentu in ojačila državo, ki se nahaja v krizi. Končno je zahteval, naj se število mandatov v Šleziji pomnoži za en poljski mandat. — Posl. Biankini je nastopil proti zahtevi dr. Bartolija zaradi italijanskega mandata v Dalmaciji. Naglašal je, da je cela vlada, ki je Italijanom vedno naklonjena, morala priznati nepravilnost italijanske zahteve. — Posl. grof Sternberg se je najprej zavzel za slovenske klerikalce, ki jih je včeraj napadal posl. Stein, posebno za dr. Ploja, ter je rekel, ako bi bilo to res, kar je trdil posl. Stein o dr. Ploju, in bi ta človek še ostal dvorni svetnik in sodnik, potem bi država ne bila vredna, da bi le en dan še obstojala. Posl. Stein bi bil moral zadevo sprožiti izven parlamenta, da bi dr. Ploj dobil priliko, dokazati svojo nedolžnost. Potem se

LISTEK.

Moje letovanje.

Pripoveduje dr. V. K.

(Dalje.)

V našo navadno gostilno „Pri Raci“ jih ni bilo več. Res, da se toči ondi neznansko kisel cviček, ki povzroča zgago in kolcanje, da te kar s stola privzdiguje. Zato pa imaš na mizi škatljico sode, da se brezplačno odpomoreš z njo v skrajni sili. Res je nadalje, da je služila naša gostilničarska soba pred potresom za konjski hlev. Toda prizidek, na katerem so bile včasih pritrjene jasi, je zelo praktična priprava, da položiš nanj palico in klobuk. Res je slednjič, da so tla v sobi vsa vegasta, tako da se, kadar se nasloniš na mizo, zagunčaš, kakor bi sedel na gugalnico v Latermanovem drevoredu. Vendar treba ti je podložiti mizi samo pest užgalice, pa jo zopet spraviš v ravnost. Sicer pa vse te hibe, če jih je sploh smatrati za hibe, odtehtajo udobnosti, kakršnih ne najdeš niti v Unionu. Tu lahko piješ in vpiješ, se zabavaš in zabavljaš, kolikor ti je drago, ter pljuneš kamor hočeš, in ti ni treba niti napitnine dati. Jaz bi

cvička, pohlevnost sobe in gugalnost mize je tisti talisman, ki nas veže na gostilno „Pri Raci“. Kjer ni tega, tam ni dobre volje. V dokaz bodi naslednje dejstvo. Ko je prijatelj naše družbe, ki se ima za grandioznega lovca, obhajal petindvajsetletni jubilej, odkar je ustrelil neke na Gorenjskem prvega kozla, priredili smo mu banket v malem salonu hotela Union. Bilo je namreč v tistem času, ko je cela Ljubljana kakor nora drla v Union, in smo tudi mi mislili, da ne smemo zaostati za drugimi. Toda v kljub važnosti momenta dobre volje, kakor smo sicer, le nismo mogli postati. Onega dobrodejnega račjega ozračja smo pogrešali ves večer; zlasti smo težko občutili prikrajšanje osebne svobode, ker nismo smeli pljuniti, kakor bi bilo komu najbolj pri rokah, oziroma pri ustih. Je pa že v gostilni „Pri Raci“ vse drugače. Ondi vlada neomejena svoboda, zato pa tudi kipeča veselost. Od pokojnega pismonoša z bujno razcvetelimi tulipani podobnim nosom do dvornega svetnika in spe — to sem namreč jaz — vse je židane volje in še celo prijatelj, ki ima na duho, hudo ženo in za tri pode otrok, se pogosto, ko se parkrat ob

Stoji, stoji cerkev svetga Ahaca, tam imam dečlo, k' hod' ko 'na raca.

In pa kake talente se razvijajo „Pri Raci“! Popivši poldrug liter cvička je vsakdo korifeja vsaj v eni, navadno pa v več strokah. Jaz na primer sem vojskovodja, kakršen je bil jedva Gustav Adolf, upokojeni pismonoša pa je državnik, kakršen ni bil niti Aksel Oxenstierna. In tako se ni čuditi, da rešujemo z lahkoto najtežje probleme.

Le eno napako ima gostilna „Pri Raci“, nota bene, ne v mojih očeh, temveč v očeh mojih prijateljev, ki so vsi velikanski babjaki; namreč to, da je ondi moška postrežba, ker streže oče krčmar sam. Ker je pa tudi kuharica stara in kruljava, zato res ni v vseh rajšjih prostorih ženskega bitja, ob katerem bi našlo utehe ljubezni žejno moško srce. To pa je, kakor rečeno, meni pogodu, prvič ker sem prepameten, da bi uganjal take nemoralne neumnosti, drugič pa, ker sem postal sovražnik ženstva, odkar me je pustila na cedilu gospodična Meta Pok in njena dota. Z moško postrežbo pa se morajo med letom radi ali neradi zadovoljiti tudi moji prijatelji. Ker namreč večkrat na dan slišijo od svojih

Ženah se tujih boj ko hudga vrata! je naravno, a jim običi njegov globok pomen v spominu. Drugače je pa v počitnicah, kadar so slamanati vdovci. Tedaj pa prodre z vso silo na dan njihova babjaška prav. Tedaj obletajo vse gostilne in druge javne prostore, kjer se nahaja kako manj tankovestno žensko krilo. Jaz samo to pravim: Fej jih bilo!

In tako je bilo tudi letos. Večer na večer sva sedela jaz Gustav Adolf in vpokojeni pismonoša Aksel Oxenstierna sama v gostilni „Pri Raci“. Pa kakor bi zgodovinski Gustav Adolf izvestno ne bil zadovoljen, ko bi imel vedno le svojega dolgočasnega državnika poleg sebe, tako sem se tudi jaz kmalu naveličal edine družbe svojega „Aksla“. Zato so mi večeri v Ljubljani postali dolgi in dolgočasni. Včasih sem srečal sicer koga iz naše družbe na ulici. In če sem ga vprašal, zakaj ga ni več k Raci, mi je hinavski odgovoril: „Saj veš, slaba pijača, slabi prostori!“ Jaz pa sem si mislil: „Hinavec!“ nisem nič rekel in ogorčen odšel.

Še bolj ko ta hinavščina in pomanjkanje družbe pa mi je moje ljubljansko letovanje zagrenilo namiganje, kakor da sem ostal čez počit-

Sicer je bilo to res, pa kakor vsaka resnica kolje oči, tako je klala ta tudi moje. Sram me je bilo in bal sem se za svoj kredit in prestige. Tako grem nekoč tisti dan prvokrat skozi Zvezdo, ko me sreča prijatelj, o katerem ve cela Ljubljana, da ima več stotakov dolga kot las na glavi. „Kaj pa ti, kar v Ljubljani, kar v Ljubljani?“ me vpraša. „Odlučil sem se, da ostanem letos v Ljubljani. Tu imam domačo posteljo, zdrav zrak, dobro pitno vodo in sploh vse udobnosti,“ mu začnem naštevati v eni sapi, da bi ga lažje prepričal. On pa: „He, he! Kaj ne, slabi časi in pa draginja! Jaz sem se pa ravnokar pripeljal iz Rimskega toplice, jutri pa se peljem k Vrbskemu jezeru, kjer imam že par tednov svojo ženko.“ „Bahač in lažnjivec!“ sem si mislil, rekel pa tudi tedaj nisem nič, ker sem redkobeseden in več mislim, ko govorim. Tak bahač! Ko je vendar znano, da niti fjakarja ni mogel plačati, s katerim se je peljal on in njegova rodbina v letovišče tja v neko vas za Golovcem. Tu za Golovcem so njegove Rimske toplice in Vrbsko jezero. Razjezilo pa me je tako, da sem skoraj pozabil iti tisti dan drugič skozi Zvezdo. (Dalje prih.)

je grof Sternberg po svoji navadi zaletaval v dinastijo in nositelja krone, da mu je predsednik po opetovanih opominih končno odvzel besedo. — Posl. Pacher je govoril proti gosposki zbornici ter končno izjavil, da se mora med nemškimi in romanskimi poslanci na eni strani, in med slovanskimi na drugi strani napraviti ravnotežje.

Nato se je debata zaključila ter sta se izvolila glavna govornika dr. Ellenbogen pro, Bendel pa contra. — Posl. dr. Ellenbogen je izjavil, da ne gre s toliko težavo napravljeno razdelitev volilnih okrajev zadnji trenutek spreminjati. Sicer pa upa najbolje ustrežni volilni reformi, ako se odpove nadaljnjim izvajanjem. (Ploskanje pri socialnih demokratih).

Jutri bo zopet seja.

Kancelparagraf.

Dunaj, 13. novembra. V današnji seji pododseka za varstvo volilne svobode je bil najprej sprejet zakon, ki ga je nasvetoval justični minister glede pokupovanja pri volitvah. Kazen je določena od enega do šest mesecev zapora. Potem se je vzel v razpravo § 4. Sklenilo se je, da se najprej dožene debata o vladni predlogi, potem pa se začne v posebni debati razpravljati o dodatnem predlogu glede kancelparagrafa. Govoril je tudi posl. dr. Ferjančič. Posl. dr. Adler se je izjavil proti vsakršnemu izjemnemu zakonu. (To so soc. demokratje! Do sedaj so vedno rohnili na shodih in v svojem časopisju proti zlorabi prižnice in spovednice za volitve ter klicali: Ven s kancelparagrafom! Ko pa so sedaj klerikalci zagrozili, delati volilni reformi ovire, ako se sprejme kancelparagraf, pa so se ti vladni lakaji potuhnili.)

Obrtni zakon v gosposki zbornici.

Dunaj 13. novembra. Obrtna komisija gosposke zbornice je predelala novi obrtni zakon do § 38. Dasi je bila razprava strogo zaupna, vendar so zvedeli obrtniki, da se hočejo na zakon, kakor ga je sprejela poslanska zbornica, uvesti dalekosežne spremembe. Komisija se je pokazala posebno neprijazno rokodelcem. Zato pripravljajo vse rokodelske organizacije skupno peticijo za vsakega člana gosposke zbornice, naj se sprejme obrtni zakon nespremenjen, kakor ga je sklenila poslanska zbornica.

Iz Srbije.

Belgrad 13. novebra. Uradno se razglša, da so neresnične vesti zunanjih časopisov, da odstopi Srbija del svojih, na Francoskem naročenih topov Črni gori vsled vojne zveze med Srbijo in Črno goro. Res je pa, da je Srbija naročila le toliko topov, kolikor jih zahteva sedanja vojna organizacija.

Dosedaj je Srbija izvažala na leto največ 140.000 svinj. Sedaj pa je tvarka Pigeon v Bordeauxu sklenila s srbsko klavnicno v Belgradu pogodbo za dobavo 160.000 svinj v skupni teži 15 milijonov kg. S tem je izvoz svinj stalno zasiguran.

Finančni minister Paču je brzojavno naznanil vladni iz Ženeve, da se je podpisalo srbsko državno posojilo v znesku 95.000.000 proti 4 1/2 % obrestim.

Ruski strahovi.

Lvov 13. novembra. Iz Poznania poročajo v Berlinu, da je razkrila policija poljsko zaroto v Hohensalzi na Poznanjskem. V stanovanju poljskega rodoljuba Gruzynskega je namreč zalotila tajni sestanek njegovih znancev, ki so baje kovali že dalje časa poljsko zaroto (?).

Baron Aehrenthal v Berlinu.

Berolin 13. novembra. Novi avstrijski minister zunanjih del baron Aehrenthal pride prihodnji četrtek v Berlin ter bo imel važno posvetovanje z državnim kancelarjem knezom Bülowom.

Odlikovani ropar.

London 13. novembra. Znani maroški roparski poglavar Raisuli dela sultanu in inozemskim državam že več let mnogo preglavice, a ima toliko pristašev, da mu ne morejo do živoga. Da se iznebi nevarnega sovražnika, je imenoval sultan Raisula za paša v Arzili in sosednjih pokrajinah.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. novembra.

— **Zaupni shod narodno-napredne stranke.** Jutri se sestanejo zaupniki narodno-napredne stranke, da se posvetujejo o reorganizaciji stranke in o bodočem strankinem delovanju. Ta shod ima biti mejnik v življenju narodno-napredne stranke ter ji zagotoviti krepak in zdrav razvoj. Na shodu se bode v prvi vrsti razpravljalo o novem programu in o organizaciji, ki je stranki predvsem nujno potrebna. Posvetovanja imajo biti vsestranska in temeljita, da bo mogoče storiti sklepe, ki bodo jamčili za uspeh. Naj nihče od zaupnikov ne izostane s shoda, zakaj bolj kakor kdaj preje je potrebno, da se tega shoda udeleži vsak somišljenik! Ne samo, da je shod sam na sebi eminentne važnosti za obstanek narodno-napredne stranke, nego moralna dolžnost že veleva vsakemu svobodno mislečemu Slovincu, da se udeleži tega shoda, saj se gre za to, da se javno pokaže, da je še vedno cvet slovenskega naroda na Kranjskem v naprednem taboru! Pričakujemo torej z vso gotovostjo, da ne izostane s shoda noben somišljenik! Kdor bi izmed somišljenikov pomotoma ne prejel vabila, ga dobi neposredno pred shodom prirediteljih ob vhodu v zborovalno dvorano. Shod, ki bo v „Sokolovi“ telovadnici v „Narodnem domu“, se prične točno ob treh popoldne, na kar zlasti opozarjamo gospode zaupnike.

— **Afera Ploj-Stein.** Kakor znano, je posl. Stein v predvčerajšnji seji poslanske zbornice obdolžil dvornega svetnika dr. Ploja nekega nečastnega dejanja. Dr. Ploj je poslal včeraj k Steinu svoje zaupnike, podravnatelja Hickla, poslanca Spinčiča in deželnega sodnega svetnika Vuczeke. Posl. Stein je izjavil, da nima časa in da tudi noče ničesar govoriti, ker je Hickl pripeljal s seboj priče. Pozneje ga je Hickl pismeno povabil, nakar je Stein tudi prišel. Hickl je Steina vprašal, ali hoče povedati, odkod je zvedel svoje obdolžitve. Stein je odgovoril, da je to izključeno. Na nadaljno vprašanje: „Ali hočete tukaj ponoviti pod zaščito imunitete o dr. Ploju včeraj izrečene obdolžitve?“ Stein je odgovoril, da bo storil to v časopisju kjer in kadar se mu bo poljubilo. Hickl je nato izjavil Steinu, da mu more kot član prizadete rodbine in vsled natančnega poznavanja vseh razmer zagotoviti, da je bil Stein žrtev napadnih informacij.

— **Shod v Št. Petru pri Gorici.** Iz Gorice se nam piše: Bližajo se državno- in deželnozbornske volitve in goriški klerikalci so se vzbudili iz šestletnega trdnega spanja. Začeli so prirejati shode, da razlože poslušalcem volilno reformo in da si pripravijo tla za bodoče volitve. Prvi tak shod se je vršil v Kobaridu, v popolnoma naprednem trgu. Ničesar nista poročala o tem nameravanem shodu ne „Gorica“ in ne vredno uje družje „Primorski list“. Sklicatelj tega shoda, Gregorčič in Dermastija, njegov pravni konzulent, sta se zbala ovacij, najbrže tudi nista reflektirala na slavo in na slavnostne sprejeme, in zato sta jo inkognito popihala v Kobarid, kjer se je 4. t. m. vršil „sijajni“ shod. V „občinskem domu“ se je zbralo po mnenju sklicateljev nad 400 oseb. Dermastija je videl sto oseb, Gregorčič tudi toliko, zato sta ti številki sešela in da se nista zmotila, sta še svoto podvojila. Navdušenje je bilo „velikansko“. Gregorčič je farbal poslušalce, da je slednjič še sam sebi verjel, kako tudi ne, saj ni bilo na shodu nobenega naprednjaka, le iz okolice par ljudi;

udeleženci so pa pobožno poslušali isti dan že tretjo pridigo, (dve so slišali v cerkvi, tretjo je pa imel Gregorčič na shodu), ali so se pa zamaknili v brado Dermastije, tega neustrašenega zagovornika nerazdružljivosti zakona. Ker se je ta „sijajen“ shodič Gregorčiču tako posrečil, oju-načil se je, in sklical za preteklo nedeljo pod firmo klerikalno-političnega društva „Sloga“ shod v Št. Petru, tik goriškega mesta. Št. Peter je veljal dosedaj za močno trdnjavo klerikalizma. V srečnih in nesrečnih dneh so se zatekali goriški klerikalci v Št. Peter; ko je divjal Khuen-Hedervary po Hrvaškem, so sklicali goriški klerikalci protestni shod proti njegovim nasilstvom v Št. Peter. In res, če ne bi bilo tega protestnega shodiča tačas v Št. Petru, še danes bi pestil kruti Khuen-Hedervary naše brate — Hrvate. Po tem shodu so goriški klerikalci zopet zapali. Sedaj, ko so se vzbudili, so se spomnili Št. Petra in — hajd v to prijazno vasico po hvalo- in slavo-pepe zavoženi klerikalni politiki. Toda „fratalo“ jih je. Ob polu 4. pop. v nedeljo so se zbrali klerikalni prvaki dr. Gregorčič, dr. Pavletič, Suholazec, vulgo Hočevnar, in dr. Dermastija, kateri opravlja sedaj na Goriškem politični novicijat, v prostorih „Kmetijskega društva“. Udeležencev je bilo „sijajno“ dosti, celih 50. „Slovenec“ in „Gorica“ govorita o 200 udeležencev po znani matematični metodi: vsak sklicatelj je videl 50 ljudi in $4 \times 50 = 200$. Ko se je začel v dvorani glas, da prihaja Gabršček, so dali zapreti sklicatelji glavna vrata na dvorišče in še vrata v dvorano, da se lahko vrši nemoteno javni shod pri zaprtih vratih. Seveda pri zaprtih vratih je lahko imeti „javne shode“, klerikalni udeleženci itak ne zinejo ni besedice, k večjemu: „Slava dr. Gregorčiču“, in naj se kdo tudi ne strinja z govorom, mora molčati, ker je navzoč tudi župan, mežnar in načelnik tamošnje posojilnice v eni osebi. Slednjič, ko je pred vratmi razjarjeno ljudstvo zahtevalo vstop na javni shod, so se vendar-le vrata odprla, in klerikalci niso bili več sami, niso mogli več nemoteno farbat ljudi. Klerikalnim sklicateljem je zlezlo srce v hlače, žolč pa v možgane in začeli so divjati, vkljub pozivu Gabrščka, naj otvorijo shod, naj se voli predsednika, naj govorijo, a naj bodo pripravljeni tudi na odgovor. Dr. Pavletič se je zagnal v Gabrščka, čula se je gorostasnost, da je to javni shod društva „Sloga“, katerega se smejo udeležiti le člani in somišljeniki, nekaj stolic je letelo po zraku, dr. Gregorčič je odpovedal shod, hrušč in trušč se je polegel, dokler se ni razvil drugi, zanimivejši del shoda, namreč „velikanske ovacije“ Gregorčiču, kakor poroča brzojavka ponedeljskega „Slovenca“. „Brenta in far“ sta bili še najponižnejši psovki zbranega ljudstva, katerega je pa bilo od naše strani 50, kakor lažeta „Slovenec“ in „Gorica“, ampak nad 200. Zanimivo je, kako štejejo klerikalni voditelji nasprotnike. Vsak sklicatelj je videl 200 naprednjakov, $200 : 4 = 50$, in res je poročevalec pisal, da je bilo le 50 naprednjakov. Mnogo je moral slišati Gregorčič zadnjo nedeljo, toda tolaži naj ga resnica latinskega izreka: „Solatium magnum socios habere malorum“, saj se je isto godilo dan poezije z dr. Šusteršičem, voditeljem kranjskih klerikalcev v državnem zboru. Gregorčič je spoznal sedaj ljudsko mnenje kakor še nikoli, njegov pridevek: „ljubljenec naroda“ se je izpremenil v nelaskav epiteton: apostola razkola in podivjane klerikalne politike, naj uvažuje zadnji shod v Št. Petru, naj gre sam med staro šaro ali pa naj častno pade kot „junak“ in „voditelj“. Št. Peter se je pa s tem shodom rešil pridevka: „klerikalna trdnjava“.

— **Najnovejša iznajdba.** Novi nevarni ljudje so nastali po zaslugi slovenskih klerikalcev po slovenskem ozemlju. To so slovenski framasoni. Že ime je grozno, kaj šele ljudje! „Liberalcem“ so se naši pobožni politični nasprotniki nekoliko navadili in kakor se je vprav zadnji čas pokazalo, nimajo ljudje več strahu

pred njimi, kakor bi si želeli „Slovenec“, „Domoljub“, „Gorica“ in „Primorski list“. Zato je bilo treba nove iznajdbe. Framason, prostozidar! Tudi svoje glasilo imajo ti ljudje v češkem listu „Svobodna misel“. Iznajditelji pravijo, da bi jim lista ne bilo treba, ker sta že „Narod“ in „Soča“ dovolj prostozidarska. In ker sta ti dve glasili prostozidarski, so vsi „liberalci“ prostozidarji, vsi hudiču zapisani. V tem nas potrjuje zadnja „Gorica“, kjer prodaja svojo skisano modrost tisti blebi fantek, ki je nekaj mesecev tvoril rariteto „Slovenčevih“ urednikov in ki mu pravijo Kremžar. V tej zadnji „Gorici“ se bero tako strašne reči, da nas kar groza obhaja, kaj bo z nami. Pomislite: „Slovenski Narod“ ima v večjem delu prevode (o joj!) iz samih framasonskih glasil in naš list je podružnica nekega framasonskega glasila. Da bi brumna „Gorica“ vsaj povedala katerega! Da si klerikalci ne bodo preveč belili glav, kaj nevarnega je še pri nas, naznanjamo, da ima „Slov. Narod“ pa tudi „Soča“, kar priznava odkrito-sečno v zadnji številki, framasonsko ložo, kjer nastopajo coperniki! Prva je v Ljubljani, druga v Gorici. Kranjski klerikalci začno lahko kot prvega framasona zmerjati dr. Tavčarja, goriški pa Gabrščka! Potem pridemo mi drugi na vrsto!

— **Imenovanje na kranjskih srednjih šolah.** Učiteljski Tovariš piše: Na tem polju vladajo turške razmere, kakor kažejo zopet imenovanja letošnjih počitnic. V Kočevju je bilo razpisano mesto začasnega učitelja za prirodopis in matematiko. Na Kranjskem smo imeli takrat tri izprašane slovenske suplente za to skupino; človek bi torej mislil, da dobi to mesto domačin, tembolj, ker je v Kočevju mnogo slovenskih dijakov, katerim dobro dè, če se jim v prvem letu, katera beseda pove slovenski. Nadalje mi sicer ne priznavamo posestne teorije, če ta posest bazira na krivici; toda čudno je, da so posestni teoretiki, ki so takoj pri roki, če gre za kakšno nemško posest, tukaj popolnoma pozabili, da to učiteljsko mesto zavzema Slovenec, da bi torej njegov začasni namestnik tudi moral biti Slovenec. Deželni šolski svet je baje tudi sestavil popolnoma slovenski tero. Toda kaj se zgodi na Dunaju! Imenovali so tja Nemca, ki je bil prej na privatnem zavodu, prezrl pa so Slovence, ki so dozdej službovali kot suplente na državnih zavodih. In sicer so to napravili jako premeteno. Prvega Slovenca, ki ima profesorski izpit že od l. 1902., seveda niso mogli prezreti. Zato so ga imenovali že prej (1. sept. t. l.) na c. kr. II. državno gimnazijo v Ljubljano. Z imenovanjem v Kočevje pa so čakali še cel teden, do 8. septembra. Zakaj se ni moglo imenovanje v Kočevje izvršiti obenem z drugimi srednješolskimi imenovanji že 1. septembra? Saj je vendar kočevsko mesto bilo razpisano že od 31. julija t. l. Toda namen je prozoren: prvi prosilec se je moral odpraviti, ker je bil najstarejši, ko pa je on preskrbljen, pa hajdi z Nemcem v Kočevje! Da bi naši domačini bili nameščeni na zavodih izven slovenske zemlje, je popolnoma izključeno, kakor je pokazala gonja proti ubogemu suplentu v Celovcu. Na Kranjskem pa tudi ne dobe stalne službe, kakor kaže slučaj Kočevje. Kaj torej naj store ti suplenti in žalibog premnogi njihovi nasledniki na vseučilišču? Svetuje se jim, naj gredo za ljudskošolske učitelje. Na ta način imajo vsaj upanje, postati kdaj profesorji na učiteljskih!

— **Slovenski inženirji in geometri!** Slovenska tehnika je v vsakem oziru sila zanemarjena in njen razvoj sila počasen. Kajpada je glavni vzrok temu slovensko uboštvo — to je stara, znana pesem — ali to ni edini vzrok! Nič manjši vzrok, da se tehniška veda vedno malo razvija, neguje je, da vedno samo lamentiramo, da naš narod nima zmisla za tehniške naprave in še manj za tehniško-poučne spise. To je istina, a to je tudi čisto naravno! Ako hočemo, da bo narod umeval tehniške naprave in tehniško literaturo, ga je treba zato

najprej vzgojiti! Zadnji čas je že, da se slovenski inženirji in geometri za to pobrigamo in si pridobimo s tem tal v domovini, ki nam zbog velike konkurence tujcev vedno bolj ginejo. Naša naloga je tudi, da skrbimo, da ostaja naša že itak pičla tehniška inteligenca v domovini in izpodrine tujce, ki na naši zemlji bogate na našo škodo. Zato pa je treba preskrbeti slovenskemu tehniku primerne zavetišča in opore v domovini, in to po mojem, na ta način, da se ustanovi v Ljubljani slovensko tehniško društvo, čigar naloga bi bila: zastopati stanovske interese in s pomočjo tehniške knjižnice, tehniškega lista in tehniških predavanj gojiti in popularizovati tehniško vedo na Slovenskem. Slovenski inženirji in geometri se najvljudneje prosijo, da izrazijo svoja mnenja o tem predlogu in da delujejo na to, da se čim preje skliče kongres slovenskih tehnikov, ki naj bi definitivno rešil to vprašanje. Več dela, v delu je bodočnost! Technicus.

— **Ljubljanski kolodvor Južne železnice.** V železniškem ministrstvu je bila predvčerajšnjim pod predstvom ministra dr. Derschatte konferenca, na kateri se je razpravljalo o novih varnostnih, prometnih in službenih napravah pri Južni železnici, specialno tudi o prezidavah posamičnih kolodvorov. Nedostatki na Južnem kolodvoru so obče znani in vsakdo ve, koliko se je že trudil ljubljanski obč. svet, da doseže prezidavo. Obljubilo se je že mnogo, zgodilo se ni pa še ničesar in zdaj obuja oficijalno poročilo o rečeni konferenci v železniškem ministrstvu sum, da so pozabljene vse obljube in da se ničesar ne stori. Železniško ministrstvo zahteva nekaj več, nego je Južna železnica pripravljena storiti, glede ljubljanskega kolodvora pa glasom tega poročila ministrstvo ničesar ne zahteva. Program železniškega ministrstva pravi, da se morajo prezidati kolodvori v Dunajskem Novem mestu, v Gradcu, v Celovcu, v Beljaku, v Inostu, v Bočanu in v Ali — Ljubljane pa ne omenja z nobeno besedo.

— **Promoviran za doktorja prava** je bil na dunajski univerzi 9. t. m. g. Bogumil Vošnjak.

— **Repertoire slovenskega gledališča.** Iz gledališke pisarne: Jutri, v četrtek, se po večletnem premoru po prvič v sezoni Verdijevega krasna opera „Rigoletto“. Od časov nepozabnega našega pevcu Josipa Nollja se ni pela ta veleprijetljiva opera. Naslovno vlogo poje sploh prvič g. bariton Ourlednik, Gildo gospa Skalova, mantovskega vojvodo g. pl. Rezunov, Sparafucila g. Bettetto. Sodelujejo skoraj vsi solisti in operni zbor.

— **Slovensko gledališče.** Snoči se je v tej sezoni na občno zahtevo že tretjič vpriporila Hauptmannova sanjska drama „Elga“ — in zopet pred razprodano hišo. Prišlo je to privlačno dramo gledat zlasti mnogo občinstva z dežele. Igralo se je istotako dovršeno, kot prva dva pota. Zato si prihranim podrobnosti. Omeniti je le povoljni nastop g. Betetta, ki je prevzel vlogo bivšega člana slovenske drame, g. Vukoviča. Je pa nekaj drugega, o čimer treba spregovoriti. V svojem poročilu o Elgini premieri sem grajal uporabo komparzov in priporočal, da naj se v prihodnje opusti, ker tudi take „malenkosti“ motijo enotnost etičnega dojma. Grajal sem nadalje nekatere izraze prevoda, povdarjajoč, da po svoji estetski in svoji jezikovni kvaliteti ne sodijo v „Elgo“. Neizsolano uho mladine v parterju je čutilo grdo disharmonijo, ki je v teh izrazih, — neverjetna trmoglavost prevajalčeva pa je ne samo ni hotela čuti, ampak celo ni pustila, da bi se to popravilo. Grki so igralci, ki je napačno naglašal, izvižgali, naše občinstvo se je nad prevajalčev neukusno trmo masčevalo s smehom. — Ni je stvari, ki bi bila enostavnejša, nego odpraviti te resnične in dovolj velike nedostatke. Ali naša sl. intendantca tega ni storila že drugič namenoma in iz principa ne. Proti temu njenemu sistemu se je treba upreti z vso odločnostjo. Če meni sl. intendantca, da naj bo kritika samo za parado in za reklamo, potem si jo naj le sama piše. Jaz pa zahtevam, da upravičene zahteve kritikov vpoštevajo in če se to v bodoče ne bo zgodilo se bomo drugače pogledali. — Zldaj pa nekaj malomestnega. Naša sl. glediška gospoda se ne more privaditi točnosti. Če bi vsaj med dejanjem ne silila na prostore! Pa je vse govorjenje zaman. Ali bo res vse to treba povedati ostreje? In

Ceneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljanja se priporoča raba mnogo desetletij dobro znane, pristnega „Mollvege Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno, in kateri vpliva najbolj trajno na vse težkoče prebavljanja. Originalna škatlica 2 K. Po poštenu povzetju razpošilja ta prasek vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJSKI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželni je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan s varnostno znamko in podpisom

Svila za ples

Franko in že ocarinjeno se pošlje na dom. Bogata zaloga vzorcev s prvo pošto. Tovarna za svilo **Henneberg, Zürich.** 4 27-3

Nežno, belo kožo, lepo, svetlo polt dobimo, nesnaga kože, mozolji itd. izginejo, ako se umivamo z Doeringovim milom s sovo ki je sedaj zopet izboljšana z obilno veno zavarovanim cvetličnim mlekom **Bellatin.** Vključ precejšnjemu izboljšanju se dobiva povsod po 60 v. 1237-5

Darila.

Upravništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Uradniško osebo ljubljanske pošte blagajnice nameste posebnega venca na krsto K 25— v znak velikega spoštovanja in ljubezni do svojega pokojnega šefa Ivana Jenka. Srčna hvala!
Za „Učiteljski konvik“: Gospod Janko Blagajne, učitelj v Zamešku K 145 prikeljati ob priliki zborovanja Pedagoškega društva v St. Rupertu. Lepa hvala! Svoto smo izročili g. Dimniku.

Zahvala.

Podpisano šolsko vodstvo kakor tudi županstvo izrekata tem potom sl. kranjski hranilnici najsrčnejšo zahvalo za vsoto 400 K, katero je blagovolila nakloniti za ureditev šolskega vrta.

Šol. vodstvo in županstvo v Ratečah (Gorenjsko)

Jan. Zupančič, nadučitelj. **J. Jalen,** župan.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 14. novembra 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majska renta . . .	99—	99 20
4 1/2% srebrna renta . . .	100 10	100 30
4% avstr. krona renta . .	98 90	99 10
4% zлата	117 20	117 40
4% ogrska krona renta . .	94 70	94 90
4% zлата	113—	113 20
4% posojilo dež. Kranjske .	98 60	99 60
4 1/2% posojilo mesta Spiljet .	100 60	101 60
4 1/2% Zadar	99 30	100 30
4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902	99 75	100 75
4% češka dež. banka k. o. .	98 60	99 10
4 1/2% z. o.	98 90	99 40
4 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke	100 20	101 20
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	105—	106—
4 1/2% zast. pisma Innerst. hranilnice	100—	101—
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice	99 75	100 20
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban. .	100—	100 60
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	100—	100 20
4 1/2% obl. češke ind. banke .	100—	101—
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 90	100—
4% prior. dolenskih žel. . .	99 50	100—
3% prior. juž. žel. kup. 1/2% .	313 75	315 75
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o. .	100—	101—

Srečke.	218—	224—
od l. 1860 1/2	273 50	275 50
od l. 1864	152 65	154 65
tizske	282—	292—
zem. kred. I. emisije . . .	456—	466—
II.	257—	264 50
ogrške hip. banke	103 50	110—
srbške a frs. 100—	163 10	164 10
turške	23—	26—
Basilijska srečke	456—	466—
Kreditne	79—	87—
Inomoške	88—	94—
Krakovske	57—	63 50
Ljubljanske	47 65	49 65
Avstr. rdeč. križa	28 50	30 50
Ogr.	55—	60—
Rudolfove	71—	78—
Salcburške	505—	515—
Dunajske kom.		

Dejnice.	172 25	173 25
Južne železnice	674 50	675 50
Državne železnice	1740—	1759—
Avstr.-ogrške bančne deln. .	673—	674—
Avstr. kreditne banke . . .	809—	810—
Ogrske	242 50	243 50
Živnostenske	705—	706—
Premogokop v Mostu (Brux) .	598 25	599 25
Alpske montan	630—	631—
Praške žel. ind. dr.	564 50	565 50
Rima-Murányi	279—	282—
Trboveljske prem. družbe .	563—	570—
Avstr. orožne tovr. družbe .	146 50	148 50
Česke sladkorne družbe . .		

Valute.	11 36	11 40
C. kr. cekin	19 16	19 19
20 franki	23 59	23 58
20 marke	24 07	24 13
Sovereigns	117 62	117 82
Marke	35 65	35 90
Laški bankovci	2 53	2 54
Rubliji	4 84	5—
Dolarji		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 14. novembra 1906.			
Tovarna.			
Pšenica za april	23	50 kg K	7 52
Rž	50		6 71
Koruza	50		5 20
Oves	50		7 35
Efektiv.			
5 višje.			

Meteorološko poročilo.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
13.	9. sv.	742.3	10	sl. szah	jasno
14.	7. sv.	742.1	26	brezvetro	megla
	3. pop.	742.1	66	sl. vzsvzh	jasno

Srednja večerajšnja temperatura: 15, normalna: 4.1. Padavina v mm 0.0

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je vsegamogočni ukrenil našega očeta, tasta, starega očeta, gospoda

Jerneja Hlebša

bivšega zid. mojstra in posestnika

včeraj ob 3/4. popoldne po daljši bolezni, previdnega s sv. zakramenti za umirajoče, v 74. letu njegove starosti poklicati k Sebi.

Pogreb dragega pokojnika bo v četrtek, dne 15. novembra t. l. ob 1/4. ur popoldne iz hiše žalosti, Poljanska cesta št. 76, na pokopališče v Štepanji vasi.

Sv. maše posmrtnice se bodo služile v več cerkvah. 4100

Rajnika priporočamo v blag spomin in molitve.

V Ljubljani, 14. novembra 1906.

Ferdinand, Jernej sinova. Marija Babnik roj. Hlebš, Ana Hlebš hčeri Josip Babnik zet. Franciška Hlebš roj. Slenc sneha, Vauki in vnukinje.

Iščem z novim letom 1907

stanovanje za 2 dijaka

Ponudbe na R. Broveta v Brezicah. 4097-1

Naprodaj ste pod ugodnimi pogoji dve enonadstropni

HIŠI.

Več se izve pri lastniku na Trnovskem pristanu št. 14. 1633 29

Najboljše in najbolj hranljive
peči s trajno gorljivostjo.
Velikanska kurilna moč. Najfinejša regulacija.
Cenovnik zastavljen.
Chr. Garms v Podmoklih (Bodenbach)
3835 7
— tvornica železnih peči.
Tvorniško zalogo ima v Ljubljani ŠTEFAN NAGY
na Vodnikovem trgu št. 5.

Oes. kr. avstriljske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

7-10 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Celovec, Glandorf, Salcburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.
7-17 jutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
11-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salcburg, Inomost, Bregenc.
1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje.
4-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.
7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.
10-23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. dr. žel., Trst c. kr. dr. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Dohod v Ljubljano juž. žel.:

7-09 jutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8-44 jutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Pisar

z lepo pisavo, večer slov. in nemškega jezika z dobrim izpričevalom, želi takoj nastopiti službo pri kakem odvetniku ali notarju. — Ponudbe pod „K. L.“ na upravo „Slov. Naroda“ 4102

Išče se prostorna in svetla

mesečna soba

s posebnim vvhodom. — Ponudbe pod „mehlovana soba“ na upravništvo „Slov. Naroda“ 4094-1

Več kovaških pomočnikov

sprejme takoj 4101-1

tovarna vozov Peter Keršič

Spodnja Šiška.

V pisarno železninske trgovine se sprejme

kontorist

s prakso. Prednost imajo oni, ki so že delovali v tej stroki.

Ponudbe pod „Stalna služba“ na upravn. „Slov. Naroda“ 4043 2

Martin Lampert

gostilna „Port Artur“

Ljubljana, Kolodvorske ul. 31
prodaja najboljši

trboveljski premog.

Obenem se priporoča slavnemu občinstvu za razne 4096-1

vožnje in selitve

po nizkih cenah.

Gostilna

„pri Anžoku“ v Spod. Šiški št. 9 se odda.

Poizvedbe ravnotam. 420-3

Urarski pomočnik

se sprejme pri

H. Suttnerju v Ljubljani 3878 14

Delavci težaki

se sprejemajo vsak dan

pri stavbi tovarne

na Fužinah 4063-2

Latermanov drevored.

Na mnogostransko zahtevanje še do 18. novembra.

Samo še 7 dni! Samo še 7 dni!

Od 12. do nedelje 18. novembra

medvedje, pasje in opičje gledališče.

Nov spored.

Predstava vsak dan ob petih popoldne; ob nedeljah po tri predstave: ob treh in ob petih popoldne ter ob osmih zvečer. Osebito je pripomniti serija slik.

Gledališče, ki ima lastno razsvetljavo, je v udobnost občinstva zavarovano proti slabemu vremenu in bo tudi za kurjeno.

Več povedo lepaki.

Na mnogoštevilni obisk vabi

4072-3 ravnateljstvo.

Nikdar v življenju

več take prilike!

600 kosov samo za gl. 1-95

Prekrasna pozlačena precizijska ura-ankerica z veržico, natančno ideoča, za kar se 3 leta jamči, modna svilnata moška kravata, 3 ff. žepni robci, mičen moški prstan z imit dragim kamnom, mična elegantna garnat. damskega nakita, namreč: prekrasni kolje iz orientalskih biserov, modni damski nakit s patent. zapono, 2 elegantni damski zapetnici, par uhanov s patentiranimi kavlji, prekrasna usnjata denarnica, prekrasno žepno toaletno zrcalo, par manjših gumbov, 3% double-zlato s patentirano zapono, veleelegantni album za razglednice z najlepšimi razgl. sveta, 3 šaljivi predmeti v veselje starih in mladih prav praktičen ljubavni spisovnik za moške in ženske, 2 korespondenčna predmeta in še čez 500 različnih predmetov, pri hiši neuprljivih, vse skupaj z uro vred, ki je sama vredna d. narja, stane **gl. 1 95.** Razpošilja po povzetju ali če se pošlje denar naprej, dunaj. centralna razpošiljalnica

P. Lust, Krakov št. 227

NB. Za neugajajoče denar nazaj. 4099

Št. 13.631.

Razglas.

Dne 2. januarja 1907 ob 10. uri dopoldne se bo vršilo v deželnem dvorcu (Kongresni trg)

XIX. žrebanje obveznic 4% kranjskega deželnega posojila.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani, dne 9. novembra 1906.

V Spodnji Šiški

se radi boleznim v rodbini takoj odda

gostilna na račun

osebi, ki ima še kako postransko opravilo ali majhno družino. Tudi se odda

stanovanje

z 2 ali 3 sobami, kuhinjo in jedilno skrambo. Natančneje se izve

v Ljubljani, Metelkovo ulice šte. 19.

Tesarji

se takoj sprejmo za dolgotrajno delo proti d. bri plači pri stavbih

Ferdo Trumlerju, Ljubljana, Cesta na Rožnik št. 31. 397-7

Ugodna prilika!

MLIN

dobro obstoječa vodna moč, s petimi tečaji, 4 črni, 1 belim, nadalje žaga z dvema gort se zaradi družinskih razmer da v najem ali pod zelo ugodnimi pogoji prodaja.

Kje, pove upravništvo „Slov. Na oda“.

Hiša

z več sobami in staroroznano mesarijo se odda v najem na Primskem pr. Kranju. 4008-3

Kdor se zanima za to, naj oglosi pri **Jakobu Dolinarju** na Primskem ali pa pri **Ivani Šumi** v Kranju.

Knjigovodja

izvežban v vseh knjigovodskih poslih, spreten korespondent, zmožen slov. nemšk. in ital. jezika v govoru in p. savi, želi svojo službo premeniti, najraje v kak denarni zavod ali zavarovalnico.

Ponudbe na upravn. „Slov. Na roda“ pod „E. O.“ 405-3

Ustanovljeno leta 1842.
ČRKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN GRBOV 1397
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6.
Igriške ulice št. 6.
Telefon št. 154.

Pomočnik, prodajalka, praktikant

bolj odrasli, zmožni v govoru in pisavi, obeh deželnih jezikov se iščejo za trgovino z galanterijskim in drobnim blagom. Pojasnila daje upravništvo „Slov. Naroda“.

Grand hotel „Union“

Danes in naslednje dni

ciganska kapela

dvor. primasa

Bandy Rosza.

Začetek ob osmih zvečer

Vstop prost. 4089 3

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fond: 34,788.837 76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383 75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z večkratno slovensko-nemško upravo.
Vsa posla dela: odznanje
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarno so v lastni bančni hiši
v Gosposkih ulicah šte. 12.

Zavaruje poslopja in premetne proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatke podpore v narodne in občinske namene.